

فلسفه درک درد و رسیدن به سلامت در دنیا و آخرت

درک درد چگونه به درک بهتر از خود حقیقی ما کمک می‌کند؟

همه ما درد را تجربه کرده‌ایم و به طور عادی می‌دانیم که در اثر وارد آمدن فشار یا بروز اختلال به وجود می‌آید، اما دردی که اکنون می‌خواهیم از آن صحبت کنیم، کمی متفاوت است. ما می‌خواهیم درد و فلسفه درک درد را از دیدگاه جنینی که در رحم مادر است، بررسی کنیم. منظور ما دردی است که در اثر عدم ابزارسازی درست جنین در رحم مادر به وجود آمده و با تولد جنین به دنیا و عدم انطباق او با شرایط زیستی دنیا بلافاصله خود را نشان می‌دهد.

طبق قاعده نسبت رابطه میان رحم مادر با دنیا مانند رابطه دنیا با آخرت است. پس اگر جنین پس از ورود به دنیا با دردهای ناشی از عدم ابزارسازی مناسب برای دنیا روبه‌رو شود، ما هم با چنین اتفاقی پس از تولد به آخرت مواجه می‌شویم؛ یعنی در صورت عدم ابزارسازی مناسب برای آخرت باید دردهای ناشی از هماهنگ نبودن با شرایط زیستی آخرت را تحمل کنیم. ما در این مقاله توانایی درک درد توسط جنین را بررسی کرده و به چرایی وجود درد در فضای رحمی می‌پردازیم.

توانایی درک درد

بسیاری از دردهای جسمی که ما در دنیا به آنها دچار می‌شویم، از نقص‌هایی که از زمان تولد با خود به همراه داشته‌ایم یا پیش از تولد زمینه آن را فراهم کرده بودیم، ناشی می‌شوند. مثلاً ممکن است در اثر عدم اندام‌سازی درست در زمان جنینی با خود معده ضعیفی به دنیا آورده باشیم. این معده ضعیف باعث برگشت اسید شده و برای ما ناراحتی ایجاد می‌کند. یا غده تیروئید ما نتواند ترشح هورمون تیروئید را به درستی تنظیم کند و ما در تنظیم سوخت و ساز بدن مان دچار مشکل شویم.

جنین تا زمانی که در رحم مادر است، دردهای حاصل از عدم ابزارسازی را احساس نمی‌کند. البته این به این معنی نیست که حسگرهای درد در او فعال نیستند، اما چون مشکل در ابزارهایی وجود دارد، که در رحم مادر کارایی ندارند، اساساً متوجه وجود مشکل در آنها نمی‌شود، یا می‌توانیم بگوییم که برای آنها اهمیت چندانی قائل نیست. مثلاً برای جنینی که در رحم مادر است فرقی نمی‌کند که یک پا داشته باشد یا دو پا؛ چون جنین اصلاً در رحم مادر فضایی برای راه رفتن و دویدن ندارد و با ورود به دنیا متوجه درد و عذاب ناشی از نداشتن دو پای سالم می‌شود. یا اینکه برای جنین، داشتن ریه‌های سالم اهمیتی ندارد. او در رحم مادر اکسیژن مورد نیازش را از جفت و از طریق خون مادر کسب می‌کند، اما پس از تولد به دنیا نداشتن ریه‌هایی سالم قطعاً باعث درد و رنج و یا حتی مرگ او می‌شود.

در حقیقت ما هم در دنیا متوجه درد ناشی از نداشتن ابزارهایی که در آخرت به آنها نیاز داریم، نمی‌شویم. بداخلاق بودن، دروغ گفتن، حسادت کردن، تکبر داشتن و... برای ما در دنیا دردی ایجاد نمی‌کنند. به همین دلیل هم ممکن است خیلی بی‌تفاوت از کنارشان عبور کنیم، اما در لحظه تولدمان به آخرت است که با درد ناشی از این ابزارسازی نادرست مواجه می‌شویم و می‌فهمیم که عدم سازگاری با شرایط آخرت تا چه اندازه برایمان دردناک و عذاب‌آور خواهد بود.

چرایی وجود درد در فضای رحمی

گفتیم که برای جنین داخل رحم درک درد ناشی از عدم ابزارسازی وجود ندارد و چون هنوز شرایط زیستی دنیا را درک نکرده، حتی ممکن است متوجه ایراد موجود در ابزارهایی که ساخته است نشود. در این حین مادر و پزشکی که در فضای بیرون از رحم حاضرند، مدام روند ابزارسازی و فرآیند رشد او را بررسی می‌کنند و برای اطمینان از سلامت جنین، آزمایش‌ها و مراقبت‌های ویژه‌ای ترتیب می‌دهند، اگر تشخیص داده شود که جنین بیمار است یا از کمبودی رنج می‌برد، ترجیحاً مشکل را در فضای رحمی برطرف می‌کنند.

در درس‌های قبل به این اشاره کردیم که رحم مادر به دلیل قابلیت سازندگی و ابزارسازی بالاتری که نسبت به دنیا دارد، بهترین گزینه برای رفع مشکلات جنین است. در واقع جنین در هنگام جراحی شدن در داخل رحم مادر درد را احساس می‌کند، اما فلسفهٔ درک درد را نمی‌داند. به همین دلیل هم طبیعتاً درک درد برای او ناخوشایند بوده و تمایلی به درمان ندارد؛ زیرا هنوز با شرایط زیستی دنیا آشنا نشده و اهمیت داشتن اعضا و اندامی سالم را متوجه نمی‌شود.

ما هم در رحم دنیا شرایطی مشابه با جنین داریم. در حقیقت خطر ابزارسازی نادرست برای آخرت برای ما هم که در رحم دنیا زندگی می‌کنیم، وجود دارد و خدایی که ناظر روند رشد و ابزارسازی ما در دنیاست، با ایجاد درد و فشار در بخش‌های مختلف زندگی به اصلاح ساختار وجودی ما در رحم دنیا می‌پردازد. چون رحم دنیا نسبت به آخرت از قابلیت سازندگی بالاتری برخوردار بوده و برطرف کردن مشکلات نفس ما در دنیا بسیار راحت‌تر است.

ما معمولاً به راحتی متوجه دردها و فشارهایی که بر ما وارد می‌شود، می‌شویم، اما دلیل به وجود آمدن این دردها را به راحتی درک نمی‌کنیم. اکثر ما نسبت به فراز و نشیب‌های زندگی دنیا و مشکلات آن گله داریم، چون خود حقیقی‌مان را به درستی نمی‌شناسیم. خود را در حد زن یا مرد بودن، عنوان و منصب و یا به طور کلی اعتبارات دنیایی معنی می‌کنیم؛ در نتیجه از به وجود آمدن این دردها ناراحت می‌شویم. در صورتی که با دانستن فلسفه و چرایی این دردها خواهیم فهمید که این فشارها به خود واقعی ما آسیبی نرسانده و در حقیقت وسیله‌ای برای ساختن نفس ما متناسب با شرایط زیستی آخرتند. تنها تفاوت ما با جنین در این است که ابزارسازی ما اختیاری است. لزوم ابزارسازی برای آخرت به ما تأکید شده و با استفاده از قانون نسبت و ریاضیات دقیق جهان از اهمیت ابزارسازی برای آخرت تا حد زیادی اطلاع داریم.

ما در این مقاله به موضوع درک درد از دید جنینی که به ابزارسازی برای ورود به دنیا می‌پردازد، نگاه کردیم. گفتیم که جنین درد ناشی از عدم ابزارسازی را در فضای رحم درک نمی‌کند. ما هم در رحم دنیا شرایطی مشابه داریم و از درد ناشی از عدم ابزارسازی برای آخرت بی‌خبریم. از فلسفهٔ دردی که جنین ممکن است برای اصلاح روند ابزارسازی خود در رحم مادر تحمل

کند، صحبت کردیم. در پایان هم گفتیم که ما به دلیل عدم آشنایی با خود حقیقی‌مان فلسفهٔ درد ناشی از فشارهای موجود در
رحم دنیا را درک نمی‌کنیم.

اگر این مقاله در دید شما نسبت به دردها و مشکلات دنیا تغییری ایجاد کرد، خوشحال می‌شویم که آن را در بخش نظرات با
ما در میان بگذارید.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer